

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.335 van 29 juni 2001
in de zaak A. 102.017/IX-2767.**

In zake : Alfons BOSMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te HEIST-OP-DEN-BERG,
Dorp 72 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alfons BOSMANS
op 20 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
minister van Justitie van 18 januari 2001 waarbij geweigerd wordt hem weder op te nemen als lid van de gerechtelijke politie bij de parketten;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker was inspecteur van de gerechtelijke politie bij de parketten.

1.2. Bij ministerieel besluit van 12 november 1996 wordt hij op zijn verzoek voor zes maanden in disponibiliteit gesteld. Dat besluit wordt nadien opgeheven bij ministerieel besluit van 24 december 1996 met ingang van 1 februari 1997, omdat intussen gebleken is dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een tuchtverslag wegens dienstverzuim en het niet naleven van dienst-instructies en dat hij tijdens zijn indisponibiliteitsstelling een handelsactiviteit uitoefent die niet verenigbaar is met zijn ambt van gerechtelijk inspecteur en die niet overeenstemt met de redenen waarvoor hij in disponibiliteit werd gesteld.

1.3. In een brief van 29 januari 1997 stelt verzoeker dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om zijn ambt opnieuw op te nemen omdat hij binnen de tijdspanne van een maand de financiële, organisatorische, juridische, familiale en sociale schikkingen die hij heeft genomen niet kan ombuigen of wijzigen in een zin die het hem mogelijk maakt zijn ambt terug op te nemen en vraagt hij dat toepassing zou worden gemaakt van de bepaling dat de niet-terugkerende in disponibiliteit gestelde automatisch als ontslag-nemend wordt beschouwd.

1.4. In een brief van 21 februari 1997 wordt verzoeker meegedeeld dat het koninklijk besluit van 13 november 1967 betreffende de stand disponibiliteit van het Rijkspersoneel, waarin de regeling voorkomt waarnaar verzoeker verwees, niet van toepassing is op de leden van de gerechtelijke politie en wordt hem gevraagd of hij vrijwillig ontslag neemt. Verzoeker deelt op 4 april 1997 dan mee dat hij inderdaad vrijwillig ontslag neemt maar vermeldt uitdrukkelijk dat hij gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om weder opgenomen te worden. Bij ministerieel besluit van 13 mei 1997 wordt hem dan ontslag verleend.

1.5. Op 4 februari 1998 vraagt verzoeker om weder opgenomen te worden bij de gerechtelijke politie op grond van de bepalingen van het koninklijk besluit van 19 december 1997.

1.6. Op 18 december 1998 verleent de raad van overleg van de gerechtelijke politie een ongunstig advies over de wederopneming van verzoeker "gelet op de ongunstige rapporten in het dossier van betrokkene en meer bepaald wegens het feit dat er een tuchtprocedure tegen hem loopt".

Dit advies wordt hem op 15 april 1999 meegedeeld.

1.7. Op 26 april 1999 dient verzoeker een verzoek in om gehoord te worden door het comité tot regeling van de gerechtelijke politie.

1.8. Op 15 februari 2000 bekrachtigt dit comité unaniem het ongunstig advies van de raad van overleg.

1.9. Op 11 januari 2001 dient verzoeker een nieuw verzoek tot wederopneming in bij de minister van Justitie.

1.10. De minister antwoordt daarop bij brief van 18 januari 2001 als volgt :

"Ik heb de eer U in kennis te stellen dat aan uw verzoek van 4 februari 1998 om weder opgenomen te worden als lid van de gerechtelijke politie bij de parketten geen gunstig gevolg kon gegeven worden.

Artikel 71 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bepaalt dat voor wederopneming de raad van overleg van de gerechtelijke politie bij de parketten een gunstig advies dient te verlenen over het onderzoek van de redenen waarvoor het ontslag werd aangevraagd en over de verenigbaarheid met de waardigheid van het ambt van de activiteiten die in de tussentijd door de betrokkene uitgeoefend zijn.

Op datum van 18 december 1998 verleende de raad van overleg van de gerechtelijke politie bij de parketten een ongunstig advies met betrekking tot uw verzoek tot wederopname bij de gerechtelijke politie.

Bij aangetekend schrijven van 15 april 1999, welk U op datum van 20 april 1999 in ontvangst nam, werd U hiervan in kennis gesteld.

Per brief van 26 april 1999, gericht aan de Heer Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel, verzocht U om gehoord te worden door het Comité tot regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten.

Op datum van 15 februari 2000 bekrachtigde het Comité tot regeling met unanimiteit van stemmen het ongunstig advies van de raad van overleg betreffende uw verzoek tot wederopneming bij de gerechtelijke politie.

Bij aangetekend schrijven van 3 maart 2000, welk U op datum van 8 maart 2000 in ontvangst nam, werd U van het advies van het Comité tot regeling in kennis gesteld.

Ingevolge de in de plaatsstelling van de federale politie met ingang van 1 januari 2001 dient U uw verzoek van 11 januari 2001 te richten aan mijn collega de heer Minister van Binnenlandse Zaken".

Dat is de bestreden beslissing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat uit de reglementering volgt dat, indien de minister kiest om niet af te wijken van het advies van het comité tot regeling van de gerechtelijke politie, zijn optreden zich ertoe beperkt van dat advies kennis te nemen en dat het advies zelf dan een beslissing met rechtsgevolgen is, om de betrokkene niet weder op te nemen; dat, vermits in casu de minister niet aan verzoeker heeft medegedeeld dat hij wenste af te wijken van het advies, verzoeker er moest van uitgaan dat de minister er niet van afweek en dat hij binnen de wettelijke termijn een annulatie- en schorsingsberoep had moeten instellen tegen het tot beslissing geworden advies van het comité tot regeling van 3 maart 2000 en desgevallend ook tegen de impliciete beslissing van de minister om er niet van af te wijken; dat verzoeker deze beslissingen evenwel niet tijdig met een beroep heeft bestreden;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan, hetgeen zoals hierna blijkt te dezen niet het geval is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooreerst aanvoert dat hij wegens de weigering om hem opnieuw op te nemen bij de gerechtelijke politie belangrijke ervaring mist en wel specifieke ervaring in concrete drugs- en banditismedossiers, de concrete dagdagelijkse realiteit, de veranderende wetgevingen, de veranderende bendes, de werkomgeving, het nieuwe politiestatuut; dat hij ook stelt dat hij diverse opleidingen heeft genoten voor gevaarlijk werk dat eigenlijk voor relatief jonge personen geschikt is en dat, indien hij moet wachten op een vernietiging, hij alweer een aantal jaren ouder zal zijn; dat voorts de weigering een weerslag heeft op zijn promotiekansen die afhangen van effectief gepresteerde jaren anciënniteit; dat hij wijst op het niet onaanzienlijk verschil tussen wat hij nu verdient als arbeider en wat hij zou verdienen als gerechtelijk inspecteur; dat hij ten slotte ook nog een moreel nadeel aanvoert hetwelk erin bestaat dat hij het aanzien derft dat verbonden is aan een betrekking bij de gerechtelijke politie;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, vooreerst, dat verzoeker bijna een jaar heeft gewacht, na de betekening van het negatief advies van het comité tot regeling alvorens een nieuwe aanvraag tot wederopneming in te dienen, wat moet doen besluiten dat er geen ernstig nadeel is; dat zij vervolgens stelt dat verzoeker het gebrek aan ervaring in belangrijke mate aan zichzelf te wijten heeft door ontslag te nemen en dat daarnaast een schorsing dat nadeel niet zal ondervangen daar ze zijn wederopneming niet meebrengt en dat

het verlies van bevorderingskansen of kansen tot ontplooiing van een loopbaan niet kan worden beschouwd als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel; dat zij ook meent dat een financieel nadeel geen moeilijk te herstellen nadeel is en dat, ten slotte, het moreel nadeel dat verzoeker aanvoert niet voortvloeit uit de bestreden beslissing maar wel uit de wijze waarop verzoeker de maatschappelijke perceptie van het beroep dat hij momenteel uitvoert aanvoelt, dat het daarbij niet zo is dat zijn huidig beroep aanleiding kan zijn tot verdachtmaking, afkeuring of minachting, dat verzoeker overigens na zijn vrijwillig ontslag zelf voor dat beroep heeft gekozen en hij dus zelf het door hem aangevoerde morele nadeel heeft doen ontstaan, terwijl dat moreel nadeel, zo het er een is, zou kunnen worden weggenomen door de morele genoegdoening die een eventuele vernietiging aan verzoeker zou bieden;

4.3. Overwegende dat verzoeker vrijwillig ontslag heeft genomen bij de gerechtelijke politie; dat hij dat ontslag heeft aangevraagd omdat aan zijn indisponibiliteitstelling een einde zou worden gemaakt; dat zijn ontslag in de gegeven omstandigheden, althans vanuit zijn standpunt, gelijkgesteld kon worden met een tijdelijke loopbaanonderbreking, daar het de mogelijkheid bood om weder in de dienst opgenomen te worden; dat uit de gegevens van de zaak immers kan worden afgeleid dat verzoeker bezig was een beroepsloopbaan buiten de gerechtelijke politie uit te bouwen en hij de mogelijkheid van een heropneming in de dienst enkel als een veiligheid beschouwde; dat in die omstandigheden, wanneer na verloop van tijd dan blijkt dat verzoekers plannen in de privé-sector niet gerealiseerd kunnen worden, hij er zich moeilijk over kan beklagen dat hij niet onmiddellijk weer opgenomen wordt in de gerechtelijke politie om dat verlies aan algemene en specifieke ervaring die hij heeft opgedaan goed te kunnen

maken; dat met de verwerende partij daarbij overigens vastgesteld moet worden dat verzoeker weinig spoed aan de dag heeft gelegd om dat nadeel te beperken, daar hij meer dan negen maanden heeft laten voorbijgaan zonder bij de minister van Justitie te informeren of er al een definitieve beslissing over zijn aanvraag werd genomen en hij dan liever een nieuwe aanvraag om weer opgenomen te worden heeft ingediend; dat die redenering ook dient te worden toegepast op het beweerde verlies aan promotiekansen; dat het louter financieel nadeel, bestaande in het niet verwerven van een hoger inkomen, kan worden hersteld naar aanleiding van een vernietigingsarrest; dat verzoeker ten slotte geen ernstig moreel nadeel aantoont dat enkel door een schorsing van de tenuitvoerlegging zou kunnen worden tenietgedaan: het beroep dat verzoeker thans uitoefent is niet oneervol, mogelijk staat een functie bij de gerechtelijke politie in hoger sociaal aanzien dan die van arbeider bij een privé-firma, maar hij heeft er zelf voor geopteerd thans niet meer te behoren tot de gerechtelijke politie; dat bijgevolg de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat aan een der voorwaarden voor de schorsing niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni 2000 en een,
door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.